

१५.८.८५
संख्या - २

प्रेषिः प्रयोग - १११२

दसवीं क्रमांक:

✓ ३७६९

(1)

नते कं पुत्रं द्यास्तनि गणहीयाहन स्त्रीमुनं दथा मृति गपहीयाह भन्न
 उत्ताना इर्नुरिति॥ यत्तु समवकेलोमस्य पुत्रं प्रति गतं ग वात्यादिमन्त्रपाठं च स्त्रीमूर्द्धे
 रनधि काशत्योद्दत्तकः पुत्रोनभवसेवनिमास्त्रिविकेन्द्रधरेणोक्तं॥ वाचस्पति श्वेतं॥ तत्रैत्य
 भर्तुरनुजयस्त्रियाष्ट्रिप्रति॥ ६॥ दत्तकं पुत्रविद्यलिं रिवतः॥ ७॥ यहोत्तेः॥ यधिमे
 धानियनाभार्याहृददृष्टकृपं दत्तकं हं होमसा॥ प्रमुकं स्त्रियाश्च होमासं भवत्त्याणितादिविदि
 प्रशाराहोमादिति हरि नाथादयः॥ संवधेत् व्यवः॥ रवं शूद्रस्यापि॥ स्त्रीमूर्द्धश्च सधर्मा गाइति स्मृतेः॥
 यत एव पतं बारेण शूद्रं कर्तुकहोमोविप्रद्वौ वोक्तः॥ दद्विणा धर्तुया विप्रः शूद्रस्पञ्जुः स्यादविः॥
 ब्राह्मणरत्नवेष्टुदः शूद्रस्त्वं ब्राह्मणा नवेत्ता अत्र माधवनार्थः॥ योविप्रः शूद्रदद्विणा मादाय
 उक्तुमार्थितियं हविः॥ वीतिपुष्ट्यादिसङ्घये वैदिकैमं व्रेत्तुरोति न स्पवित्यस्येव दोषः॥०॥

(2)

॥१॥

लक्ष्मीनारायणायनमः। श्रीरामंसातरंकाशीलक्ष्मणं पितरंतथा
 नवा विरक्त्वा बुध्यादत्तके वक्ति साप्रती। नापुत्रस्य लोको स्तीति
 क्रया पुत्रावश्यकत्थुकम् ॥ तत्र मुख्या ओरमः ॥ दत्तकोदयोगो
 णा ॥ तत्र मुख्या संभवं गोणप्रह इत्योरसाभावेदत्तकोग्राह्याः ॥
 य च दत्तकीतादयोदशतषु रत्नारसतरेषां तु पुत्रतेन परिगृ
 हाभावेन तेषां कलोधर्मानोच्यन्ते ॥ अतो दत्तकधर्मार्थो च्यते ॥१॥

॥१॥

वासरसी कुंडलेदत्तउच्छीषं चांगुलीयकं ॥ बधून ने न संभेद्य ब्राह्मणा प्रथा विशेषतः ॥
स च पुत्रं परिए हीष्टुं च्छद्धनाहृयराजे निवेद्य व्याहृति भिर्हु
(2A) ता प्रतिए हृष्टीया दिति विधि नौ ए हीत ख भवति नो च था ॥
शोनके न तु । पुत्रायं सुमुपाप्नु वे इयुक्ता ॥ दातुः स महं गता
तु पुत्रं हिंति या चतं म् ॥ स महं साद त स्मै यो यज्ञे न ति
यं च भिः । देवस्य ते ति मंत्रेण हस्ता भ्यां परिए हृय चा अंगा
रं गो यृचं जस्ता आघाय शिशु मुद्धनि ॥ वस्त्रा दिभिर लंह

॥२॥

(३)

त्यच्चवृष्टायावहस्ततम् । नृत्यागीतैश्च वाद्यैश्च स्वस्तिशङ्कैश्च सं
युतः । एहमेयसंमाधाय च रुद्रता विधानताः । यस्ताहृदेति द्वान्यां
च तु भ्यमनेत्यैक्याम् । सोमादददित्येताभिप्रत्यैर्वं पंचभिस्त
या । द्विष्टहतादिशेषं च कृताहो मंसमापयेत् । दक्षिणां गुरु
दत्ताइत्याइत्यादिविशेषउक्तः । (अथपयोगः । पुर्वेद्युद्दे
षतीभ्यां उपोष्ट्युभ्यां हि सुस्तातावलं कृतो देशकालैष्य

॥२॥

समजयज्वप्रयुगैकर्मणापाकरणपुन्नामनकरकाणद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं त्रिंशोऽकावधि
नापुनप्राप्तिगरुकरिष्ये॥

(3A)

खस्ति

ताऽवयारपुत्रताऽनितदोषपरिहारद्वारोत्तमलोकप्रा
स्यार्थपुत्रप्रतिग्रहं करिष्येऽतिसंकल्प्या। तदेणागणेशपूजन
वाचननांदिश्रादाचार्यवरणांचकुपत्रिः। ततः पुत्रप्रतिग्रह
होमं कर्त्तुर्छिंडिलोल्लेपाद्य। प्रतिष्ठांतकृत्वा। समिद्यमा
दोग्धमादाय। पुत्रप्रतिग्रहहामदेवता परिग्रहार्थमन्वा
धानं करिष्येऽतिसंकल्प्या। स्मिन्नित्यादिचक्षुष्यतमुखा

११३॥

(५)

दत्रकालोसंकीर्तश्रीपरमेश्वरप्रीयर्थुनमनंकरिष्ये ॥ गणपते संपूज्य प्राणानि च द

त्रप्रधानं मप्रिंदिश्वरणास्त्वर्यासावित्रीष्टुरारं चरणां शेषे
 लेत्यतमुक्तासमिद्युं त्रुहयात् । तततुष्टो देवता संख्या
 निवपिष्ठो ष्ठेष्टो कुर्यात् ॥ ततः आद्य संकारात् बंधुभिः स
 हराजे निवेद्यदातुगृहं गता पुनर्देहीति संप्रार्थीदाताउभ
 य बंधुसमक्षयेयज्ञेन तिपचाना । नाभाने दिष्ट कृषिः ।
 विश्वदेवता ॥ आद्य श्रवतस्त्रो जगत्यः अंगानुष्टपूरुपुन

११३॥

युग्मप्रतिष्ठेष्टो देहीति संप्रार्थीदाताउभयः अंगानुष्टपूरुपुन

दानेविनियोगः॥ज्ञेष्टागुंदद्यात्॥देवस्थतेतिमत्रेणहस्ता
भ्यांपुत्रमुत्संगमारोष्टप्रतिगृहीतदत्तकइति हेमाद्रौपरि
शिष्टोत्तनवाप्रतिगृह्या॥अंगादंगतिजस्तस्यमद्दीनमा
घापवस्त्रालंकारादिभिरलंकातात्यावापित्रादिभिःख
गृहमानीयतीर्थेनाग्रःप्रभ्रमतुपविश्यावदानधर्मेणा
वादाप्यपस्त्राहतेर्तिद्वयोःआत्रेयोवसुभृतोग्निभिःष्टपृ॥

(6A)

(5)

पुत्रप्रतिष्ठाप्रधानवहूहोमेविनियोगः। तुभ्यमग्रेपर्यवहस्त
यंविहतुनासहा। पुनःपतिभ्योजायांदाऽग्रप्रजयासह॥। तुभ्य
मग्रेत्यस्यर्थर्यासाविचीक्षेत्यर्यासाविश्वनुष्टुप्। पुत्रं सोमोद
ददितिपंचानांसर्यासाविचोसाविश्वनुष्टुप्। पुत्रं गततःस्विष्ट
तादिहोमशेषं समाप्तगुरवेदात्माणादत्तोऽब्रात्मणानभोजयि
त्वा॥ संहुद्धतोभुजीत०द्वाभ्यां चेति चेनशारवातरीपव्याह

118॥

(5A)

तिहोमः समुद्भौयत इति केचित् ॥ ततो जातकर्मादिकार्यं ॥ रचना स्त्र
रानदेयो नम्याद्योन्यत्रानुशानात् भल्लिति वचनात् पुहषे रणवे
देयोगत्यश्च तेजोपि न ज्येष्ठः धादि तिनिषेधान् ज्येष्ठा तिशित्तो
दिया ॥ केचित् ॥ सन्मान्मान्मानुषु त्रः तस्य दत्तकेत्वा भावेपि ॥ बहुना
मेव जाता नामेव कमेव अत्युत्त्रवान् भवेत् ॥ सर्वते तेन पुत्रे राहीपु
त्रिलोमनुरब्रवीत् ॥ इति गारुपुत्रवत्वोक्ति रिसामुः ॥ भानु पुत्रसत्ये
यदि दत्तकः कार्यस्त्वितस्य संभवेसगुत्रवात्सुपि उत्याच्छेष एवनान्य
दनितुयक्तं ॥ दत्तकेकरणसाधारण्ये व्यवद्वेदाया दिव्याभावे

१५॥

(६)

दुर्योदर्भन्तरदेहिकस्य उत्पत्तिश्च जंतुक क्रियाकर्त्त्वा भावार्थ
न पुजान रासत्वे तुवचनाद्य ब्राह्मणादि व्रये नाप्ति भागनयः सुनः
केचिदिति वद्धगौतमो लेभागिः ॥ न योपिन एव हारुचोपिन नादानुच्छ्रुतं
भागिने यं वाश्रद्वालं वापि दीयत इति शोनको लक्षः ॥ स च सगोत्रः ॥ स
कुल्यस्तद्वावे सुगोत्र एव वातस्याय भावे असगोत्रोपिग्रास्यः ॥ त
स्य च च उकमादयः ॥ संस्काराः सगोत्रावकायाः ॥ विवाहस्त्रैनयः ॥ ५॥
कुलअसमानाषगोत्रयोसपिंडयाकायाः ॥ प्रवरमंजयीमध्यवाँ ॥ अ
न्यकर्माणिणलकगोत्रे वव्यवहारः ॥ तस्य जनकजनन्योऽन्

सप्तपञ्चपुरुषं सापिं उयं । इति क्रीता हि पुनराणं बीजनस्यः सपिं उ-
ता ॥ पंचमी सप्तमी चैव गोवित्वं पालकस्य चेति वद्धु मन्त्रलक्ष्मेः ॥
सप्तमी मन्त्री योद्धु दिनि व्यारव्याना दृष्टम्युद्धाह्यापालकमान्त्रपित्रा-
स्त्री भानुतः पंचपितृतः पुरुषो न त्रीत्योद्धु दिनिजनकान्तिव-
त्तपिं उगो त्रौष्ण्याये इति काह्यात्तान्त्रित्री भानुत तद्विषेठीनम्
व च इत्यपराकर्व्यास्वाना त्रये इति पुरुषं पंचपुरुषं । यत्कर्वद्धु गोत-
मः ॥ स्वगो त्रैषु लक्ष्मीये स्यद्दत्तक्रीता हि रुतः ॥ विद्धि नागो त्रभायां
तिनसापिं विद्धि यत्तद्येव माहीनियानिवचनानितानि सप्तपु-

(6A)

०) ६
८
१५॥

१५॥ ६

रुषसापिंड्यनिषेध्यपराणि ॥ न सर्वधासापिंड्या भावपराणीस्यते
सापिंड्यमिमांसाया । उनसगोचसपिंडश्चेद्वत्कं ॥ इति स्तदा विधि
स्तदुत्पादकोनसपिंड्या तत्स्यसत्वादितिव्यारव्यारव्या नान्लको
पविरोधइतिप्रतिभाति ॥ कमलाक्षरमहास्त ॥ ऊर्ध्वं समसान्तवं
भुम्योबाजनश्चतिगोतमवचनासालकपितृमानुकुलेपिसपु
रुषमेवसापिंड्यमन्यथाबीजनश्चातिचानुपपत्तेः त्रीमानुतउत्पा
दानिस्तवर्णसपन्मानुपरं ॥ यद्येकजातबहुवः पृथुद्वक्षेत्राः पृथु
द्वक्षेत्राः ॥ एकपिंडाः एधकुर्त्रोचाः पिंडस्त्राघर्त्तेऽन्निष्ठितिरास्त्री

३४)

यस्यपृथक्क्षेत्राभिन्नसत्तातीयस्त्रीषुजाताः पृथक्क्जनाः सजा
तीयाभिन्नमातृषुजातास्तेषु विषुरुपं सापि द्विमितिविलानेश्वर
धार्घानेनपैठीनस्त्रीग्रह्यानेनोपसंहारात् ॥ मदनपारिजातस्त्र
समानवर्णसप्तमातृविष्ट्रभित्यतदाहायतः पृथक्क्षेत्राः
अतः पृथक्क्जना हेतुमङ्गोवनघार्घ्यानात् ॥ सवर्णसप्तनु
मातुर्स्त्रियतुःयुक्तं पञ्चमीसप्तमीचैवमातृतः पितृतः स्त्रियति

॥६॥

(8)

विशिष्टोक्तेः। उद्वाह्येर्यर्थः। पंचमीसप्तमीसतीक्ष्येति ग्राम्यायेद्
जनककुलपरमतेः। एवैव व्याख्यो वितेति स्मृतिको महत्तेऽयुतं
मिति वदति॥। अतएव एथा जनकत्तरसेवमालककुंतीभातीय
महाहृतगोत्रमवचनात्साप्तपुरुषमत्यापिवाकाणां ग्रहत्यत्रभृत्
सामेच्च रोप्याद्॥। गोत्रमीयं तत्स्यानजनकाय मात्रस्य बोधकं॥। विं
तुत्स्वात् विशिष्टस्या अन्यथाबद्धुगृहणानथक्यापत्तेः मि। पंच
वितत्तदिवेठनसि विरोधाद्य त्रिषुरुषमेव युक्तवस्तुतस्तु गो

॥७॥

(8A)

वित्तपालकस्यचेति वृद्धमनवचनेनासगोवासपित्रोभयभि
न्नरुपेत्रिविधेदत्तकेसम्पत्तचपुरुषसापिद्युसमुचितं गोवत्तम
वेनविधियत्तिअग्निसम्मचित्प्रजापतिवत्राश्रवणात् यवत्तव्या
तरदस्तितवतद्देशेनविधिः उभयभिन्नेतुङ्भयांशविधानेनवि
धिरथ्वान् ॥ पैठन्नसीयत्रीपुरुषपंचपुरुषात्मकनविकल्पः ।
अष्टुदाषभीत्यासहोटजादिविषयं वा ॥ पुत्रं प्रतिगृहविधान
न्तकन्यायादत्तकतेऽपेक्षणीयसोमेश्वरोक्तिः ॥ अत्र पुत्रपर

(9)

संतानोपलहृकं। पुमान् पुत्रे तिवर्त। तथा च सोमे श्वरो किं। एवं च
 तस्यादानेपालकं पित्रादैषारवोरायाः। वरस्यापि सपन्तमातुसु
 इंश्वीयं विपुरुषां अतरवपितृपत्न्यः। सर्वामातरस्तद्वातुरो मा
 तुलास्तद्विग्न्यो मातृष्ठसारस्तदुहितरं श्रूभागिन्यस्तदेपत्या
 निभागिन्यानीतिअन्यथा। संकरकारिणीतिसमनूकितन
 नीसाम्यमाहायच्चबीजगोविणोपनयेतदीयं सासपुरुषपाल
 कीयं तु पित्रानि वर्वायाविपुरुषां। पालकगोवेणोपनयेतदीय

॥८॥

(9A)

मपिसासपुरुषमितिसापिंडादीपिका॥१८त्तुउपायनसंस्का
रानिजगोविष्णवैकृतः।१९तावदास्तन्नया इति हृषीरन्यग्रादासउ
च्यातहति।कालिकावचोविरोधादुपेक्ष्येण॥२०त्तकीयेत्येष्टपु
त्रेअविवाहितेऽनाहिताग्रेचकनिष्ठस्यदत्तकास्यापिपरि
वर्त्तितान्नाभयंभवति।२१तकात्तरासन्नस्याव्यो।२२स्यनतद्वि
वाहास्त्रवेविवाहइतिन्यायाप्राप्तमिन्नाद्दृचदत्तचपितव्य
तनयेतथा॥२३त्तग्रिहोत्तसंयोगेनहाषपरिवेदनेतिस्मरण।

स

(१०)

न्नदोषः। एव चापादुके चोत्तरीयं चतुर्जन्यां रोप्यधारणम्॥ न
जीवः पितृकुः कुर्याद्युष्टेभाता जीवतीतीर्थ्यादयोधर्माद्विज
योरपि भवंस्य वैरव्यमुपसन्नते वोरसेपत्रे चतुर्यांशहरास्मृताः
तिवचनाञ्च तु याशभाक्तदत्तका स्थ्यात्वदत्तकादीनां मौरस
कार्यकारित्वादोरसपोत्रसमवायदत्तक एव स्वधाकर्ता पुञ्च
षु विद्यमानेषु नान्यवैकारये स्वधानामिति सुमन्दर्कः॥ पुत्रे
ष्विति बहुवचनाद्वापाधिगृह्णते इति माधवः॥ ॥ क

(10A)

लादर्शस्त्वपुत्रपदं पोत्रा दिविशिष्टवाचकं। तेनौरसपुत्रपोत्रा
द्यभौवरवहत्तकः कृत्ता॥ पुत्रपोत्रश्चतस्तुतः पुत्रिकापुत्ररवच
तिमृतिसंग्रहे प्रपोत्राभावपुत्रिकापुत्रोत्तेः। पुत्रेषु सत्सु
पोत्रेषु नान्यवैकारयेत्। विधाम रुषिशृगाते श्रेतिमाह॥।
एवं च मायादृतकस्याभयकल ओरसासहयद्यषामकस्य
स्वास्मायार्थवपत्यनस्यादिक्यहस्युः पितृश्चैकस्त्रिपु
रुषं दृढर्घक्षभयोर्नस्यादुभाभ्यामपि दद्युरेकस्त्रिनश्चा

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com